

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRIZREN

Numri i lëndës: 2021:253215

Datë: 08.02.2024

Numri i dokumentit: 05303484

C.nr.2404/2021

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN, Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil, gjyqtari Dora Bajrami, në çështjen juridike kontestimore të paditëses V.B. nga Prizreni, të cilën me autorizim e përfaqëson Shoqëria e Avokatëve “Klinaku&..... L.L.C., me seli në Prishtinë, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren, me objekt të kontestit kompensimi i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, vlera e kontestit 3,708.45 euro, jashtë seancës gjyqësore, më datë 08.02.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. **APROVOHET** pjesërisht e bazuar kërkesëpadia e paditëses V.B. nga Prizreni, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit, Prizren, për shkak të kompensimi i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit.
- II. **DETYROHET** e paditura, që paditëses, në emër të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, për periudhën kohore prej datës 01.11.2018 deri më datë 21.11.2022 apo për 48 muaj në shumë prej 2,656.8 euro (për çdo muaj shumë prej 55.35 euro, në shkallë prej 27% të pagës bazë- 421.00 euro dhe për 21 ditë shumë prej 38.74 euro, t’ia paguajë shumë e përgjithshme prej 2,695.54 euro, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.
- III. **REFUZOHET** e pa bazuar, pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditëses, përtej shumës së gjykuar sikur në pikën II. të dispozitivit të aktgjykimit deri në shumën e kërkuar prej 3,708.45 euro, përkatësisht në shumën prej 1,012.91 euro, në emër të kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit për periudhën kohore prej datës 18.04.2017 deri me dt. 30.10.2018 apo për 18 muaj shumë prej 996.3 euro (për çdo muaj shumë prej 55.35 euro) dhe për 12 ditë shumë prej 22.14 euro.
- IV. **DETYROHET** e paditura, që paditëses, t’ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumë prej 144.00 euro, në afat prej 7 ditësh pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.

A r s y e t i m

Paditësja V.B. nga Prizreni, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson Shoqëria e Avokatëve “Klinaku&..... L.L.C, me seli në Prishtinë, ka parashtruar padi me dt.11.11.2021 kundër të paditurës Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit Prizren, me objekt të kontestit kompensimi i të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit.

Në padi dhe në precizimin e saj, paditësja ka theksuar se është e punësuar si mësimdhënëse pranë SHFMU “Abdyl Frashëri” në Prizren, me titull Bachelor i Gjuhës dhe Letërsisë Angleze, përkatësisht ka të kryer Fakultetin e Edukimit. Pasi që paditësja është e kualifikuar me nivelin e Fakultetit, asaj i është e garantuar pagesa shtesë prej 27% në pagën bazë dhe 10% të pagës bazë, sipas Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë. Tutje ka shtuar se paditësja realizon pagën bazë në shumën prej 421.00 euro, ndërsa pasi që e paditura nuk e ka përmbushur obligimin e lartcekur, ka kërkuar nga gjykata që të detyrohet që e paditura në kompensimin e këtij detyrimi ndaj paditëses, nga data 18.04.2017 deri më 22.01.2021 përkatësisht nga data 22.01.2021 e në vazhdim, me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor deri në pagesën definitive dhe në kompensimin e shpenzimeve të procedurës.

Paditësja sërish me parashtresën e datës 11.01.2024, përmes të autorizuarit të saj ka bërë precizimin e padisë ashtu që ka kërkuar që paditëses t’i njihet e drejta e kompensimit të pagës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, në shumë prej 113.67 euro për çdo muaj në pagën bazë prej 421.00 euro, nga data 18.04.2017 deri më 22.11.2022 apo 67 muaj për çdo muaj nga 55.35 euro në pagën bazë prej 421.00 euro, në shumën e përgjithshme prej 3,708.45 euro.

E paditura, në përgjigjen në padi e ka kontestuar padinë dhe kërkesëpadinë e paditëses si të pa bazuar, duke kërkuar që gjykata të njëjtën ta refuzoj si të pabazuar. Ka theksuar se pretendimi i paditëses se i takon kompensimi për licencim është në kundërshtim me nenin 2 par. 1.1 të Kontratës Kolektive të Arsimit, sepse në atë dispozitë shkruan se përfitues të të gjitha beneficioneve që rrjedhin nga Kontrata Kolektive e Arsimit janë vetëm për anëtarët e Sindikatës së Arsimit – SBASHK-ut, ndërsa paditësja nuk ka paraqitur fakte se është anëtar i kësaj sindikate, nuk ka dëshmuar me anë të kartelës së anëtarësisë. Po ashtu ka theksuar se paditësja ka ushtruar padi në gjykatë për realizimin e të drejtave pa përfunduar procedura administrative, sepse nuk i ka vazhduar procedurat në Inspektoratin e Punës në Prizren, që do të thotë se paditësi nuk i ka shterur të gjitha mjetet juridike në procedurën administrative, ashtu që i janë drejtuar gjykatës në kundërshtim me nenin 124 par. 6.1. të Ligjit për Procedurën Administrative, dhe me këto veprime të paditurës i shkaktojnë shpenzime të mëdha, sepse obligohen të paguajnë edhe shpenzimet e procedurës gjyqësore. Sa i përket obligimit lidhur me përmbushjen e detyrimit, e paditura në përgjigjen në padi thekson se vet Komuna e Prizrenit nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive, përkatësisht Qeveria e Republikës së Kosovës është garantues i implementimeve të KKAK-së, andaj Komuna e Prizrenit nuk ka kod buxhetor për përmbushjen e obligimeve që burojnë nga KKAK-ja. E paditura ka kontestuar kërkesëpadinë duke u bazuar në nenin 87 të Ligjit të Punës, duke deklaruar se paditësja ka humbur të drejtën për realizimin e kërkesës, pasi që ka kaluar afati 3 vjeçar, ashtu që ka arritur parashkrimi i kërkesës së paditëses. Me të gjitha të cekurat si më lartë, e paditura ka kërkuar që kërkesëpadija e paditëses të refuzohet në tërësi si e pabazuar.

Shpenzimet procedurale i ka kërkuar.

Gjykata pas shqyrtimit të padisë, precizimit të datës 11.01.2024, provave që gjenden në shkresat e lëndës, si dhe përgjigjes në padi të paraqitur nga ana e të paditurës, në kuptim të nenit 398 dhe

399 të LPK-së, gjeti se kërkesëpadia e paditëses është pjesërisht e bazuar, andaj pa shqyrtim të çështjes, e aprovoi pjesërisht kërkesëpadinë si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Ndërmjet palëve ndërgjyqëse nuk ishte kontestues fakti se paditësja V.B. është në marrëdhënie pune tek e paditura, si mësimdhënës pranë ShFMU “Abdyl Frashëri” në Prizren. Mirëpo, kontestuese ishte nëse paditëses i takon e drejta e kompensimit të të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit si dhe nëse kërkesa e paditëses për kompensimin e të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit është parashkuar.

Në këtë drejtim, gjykata përmes kontratës së punës nr. 290/207 e datës 10.11.2015, gjykata vërtetoi faktin se paditësja V.B. nga data 01.09.2015 ka qenë e punësuar si mësimdhënëse në ShFMU “Abdyl Frashëri” në Prizren dhe kualifikimi i saj është Fakultet. Po ashtu, nga vërtetimi nr. 195/5 i datës 17.06.2021, vërtetohet se paditësja ka 28 vite përvojë pune pranë ShFMU “Abdyl Frashëri” në Prizren. Ndërsa, nga diploma lëshuar nga Universiteti i Prishtinës Fakulteti i Edukimit – Qendra në Prizren nr. 385 e datës 29.04.2015, në emër të paditëses, rezulton se kualifikimi i paditëses është Bachelor i Gjuhës dhe Letërsisë Angleze.

Në vazhdim, bazuar në listën e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, vërtetohet se lartësia e pagës bazë të paditëses është në shumë prej 421.00 euro dhe se paditëses në emër të kualifikimit Fakultet, në pagën bazë mujore i është paguar shuma prej 58.32 euro.

Provat e lartcekura, gjykata i pranoi si provë materiale vendimtare, në kuptim të nenit 329 par. 1 të LPK-së, sipas së cilës dispozitë ligjore përcaktohet se “shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”. Andaj, meqë këto dokumente, përkatësisht kontrata e punës, vërtetimi dhe lista e pagave janë të pranueshme edhe për vetë palën e paditur, pasi që të njëjtat nuk janë kontestuar, gjykata ia fali besimin e plotë.

Gjykata gjen se në rastin në fjalë zbatohen dispozitat e Vendimit të Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33 të datës 29.08.2008. Kështu, në pikën 1. të këtij vendimi, përcaktohet që “nga 1 shtatori 2008 të gjithë mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional në shkollat e Republikës së Kosovës, do të kenë rritje të pagave të tyre në bazë të kriterëve të licencimit”. Ndërsa, në pikën 4. të vendimit në fjalë parashihet ngritja e pagës sipas shkallës apo nivelit të kualifikimit ose licencimit, në të cilën përcaktohet se “mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional, të pajisur: 1). Me diplomë të Shkollës Normale përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 10%; 2). Me diplomë të Shkollës së Lartë Pedagogjike përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 19%; 3). *Me diplomë universitare 3 dhe 4 vjet përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 27% dhe 4). Me diplomë të ciklit të dytë dhe të tretë (Magjistraturë dhe Doktoraturë) përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 35%”. Pastaj, bazuar në mendimin juridik nr. 214/2023 të datës 09.10.2023, në pikën I. të tij përcaktohet që “për kërkesat e mësimdhënësve për kompensim mbi bazën e kualifikimit (licencimit), kompensimi bëhet sipas kushteve dhe kriterëve të përcaktuara me Vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008”, vendim i cili ka qenë në fuqi deri më 06.02.2023.*

Në rastin konkret, gjykata gjeti se e paditura ka për detyrim, që paditëses t’ia paguaj kompensimin mbi bazën e kualifikimit ose licencimit, konform detyrimeve që rrjedhin nga Vendimi i Qeverisë së Republikës së Kosovës, me nr.01/33, datë 29.08.2008, sipas shkallës apo

nivelit të kualifikimit ose licencimit të përcaktuar në këtë vendim. Më konkretisht, nga lista e pagave të lëshuar nga Buxheti i Republikës së Kosovës, rezulton se e paditura, në emër të kualifikimit apo licencimit në pagën bazë, paditëses ia ka paguar shumën prej 58.32 euro. Sipas pikës 4 nën pikës 3 të Vendimit nr.01/33 të datës 29.08.2008, paditësja përfiton ngritje prej 27% të pagës bazë, që në rastin konkret paditësja përfiton ngritje në pagën bazë, në emër të licencimit apo kualifikimit shumën prej 113.67 euro. Në këtë drejtim, gjykata vendosi si në pikën nën II. të dispozitivit të këtij aktgjykimi, duke e detyruar të paditurën që paditëses për çdo muaj t'ia paguaj shumën prej 55.35 euro, për periudhën kohore prej datës 01.11.2018 deri më datë 21.11.2022 apo për 48 muaj e 21 ditë pune, shumën e përgjithshme prej 2,695.54 euro. Pra, diferenca e pa paguar në shumën çdo muaj shumën prej 55.35 euro, duke e shumëzuar 48 muaj ($48 \times 55.35 = 2,656.8$ euro) dhe kjo diferencë e llogaritur për euro dhe për 21 ditë ($55.35/30 = 1,845$, $1,845 \times 21 = 38.74$) apo në mënyrë të përmbledhur ($2,656.8 + 38.74 = 2,695.54$).

Në anën tjetër, sa i përket pjesës refuzuese, gjykata e vlerësoi të bazuar pretendimin e palës së paditur lidhur me parashkrimin e kërkesës së palës paditëse. Kështu, sipas nenit 87 të LP-së shprehimisht theksohet që “të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës”. Në këtë drejtim, paditësja padinë pranë kësaj gjykate e ka parashtruar më datë 11.11.2021, ndërsa kërkesa e saj ka qenë për kompensimin e të ardhurave nga marrëdhënia e punës mbi bazën e kualifikimit ose licencimit. Rrjedhimisht, duke vlerësuar afatin 3 vjeçar sipas nenit 87 të LP-së për parashkrimin e kërkesës në fjalë, gjykata erdhi në përfundim se paditëses iu ka parashkruar pjesa e kërkesës nga data e kërkuar 18.04.2017 deri me datën e paraqitjes së padisë. Më konkretisht, sipas llogaritjes së gjykatës, një kërkesë e tillë është parashkruar për 18 muaj e 12 ditë apo në shumën prej 1018.44 euro ($18 \times 55.35 = 996.3$ euro) dhe kjo diferencë e llogaritur për euro dhe për 12 ditë ($55.35/30 = 1,845$, $1,845 \times 12 = 22.14$) apo në mënyrë të përmbledhur ($996.3 + 22.14 = 1018.44$).

Ndërsa me paraqitjen e padisë, në gjykatë më datë 11.11.2021 në kuptim të nenit 369 të LMD-së, është ndërprerë parashkrimi për periudhën 01.11.2018 e deri më 21.11.2022, gjykata konstaton se parashikimi për kërkesën e paditësit për muajin nëntor 2018 ka filluar të rrjedh vetëm pasi që i njëjti ka pranuar pagën e këtij muaji, e cila pagë realizohet në fund të muajit rrjedhimisht e njëjta atëherë është njoftuar se e paditura nuk ka përmbushur detyrimin për kompensimin e kualifikimit për muajin nëntor 2018 dhe nga fillimi i muajt vijues saktësisht dhjetor 2018, e njëjta ka mundur të kërkoj përmbushjen e detyrimit, në bazë të nenit 342 të LMD-së, ku parashihet që “Parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër” rrjedhimisht këtu paditësja nga fillimi muajit dhjetor 2018 ka pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit nga këtu e paditura, e që nënkupton se padia e paditëses për periudhën 01.11.2018 deri më datë 21.11.2022, nuk është parashkruar pasi që nuk është arritur afati i paraparë me neni 87 të LP-së.

Gjykata me rastin e vendosjes jashtë seancës gjyqësore, është bazuar në nenin 398 të LPK-së, e cila dispozitë përcakton se “kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritator, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”. Po ashtu, gjykata vendosi jashtë seancës gjyqësore edhe në kuptim të nenit 399 par. 1 të LPK-së, pasi që pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditëses është e pabazuar në dispozita ligjore. Në këtë drejtim, sipas nenit 399 par. 1 të LPK-së parashihet që “kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritator me të cilin refuzohet si e pathemelte kërkesëpadia”.

Lidhur me kundërshtimet tjera të palës së paditur dhënë në përgjigje në padi, gjykata vlerësoi se të njëjtat nuk janë të bazuara në dispozita ligjore dhe nuk kanë mbështetje në ndonjë bazë faktike apo juridike, përpos kundërshtimit për parashkrim të cilën gjykata e vlerësoi të bazuar dhe e sqaroi më lartë. Rrjedhimisht, gjykata erdhi në përfundim se faktet nuk ishin kontestuese dhe nuk ekzistojnë pengesa për dhënien e vendimit meritor.

Vendimi mbi shpenzimet procedurale është marrë konform nenit 449 dhe 453 të LPK-së lidhur me nenin 463 par. 1 të LPK-së, duke obliguar të paditurën që në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore, paditëses t'ia paguajë shumën e përgjithshme prej 144.00 euro, sipas Tarifës së Odës së Avokatëve, për përpilimin e padisë shumën prej 104 euro dhe për taksë gjyqësore shumën prej 40 euro.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi në pajtim me nenin 398 e 399 të LPK-së.

GJYKATA THEMELORE NË PRIZREN
Departamenti i Përgjithshëm - Divizioni Civil
C.nr.2404/2021, datë 08.02.2024

Gjyqtarja,

Diora Bajrami

KËSHILLË JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi palët kanë të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditëve nga dita e pranimit të të njëjtit, pranë Gjykatës së Apelit në Prishtinë, nëpërmjet kësaj Gjykate Themelore.